

bulletin pro naše příznivce

Doprovázíme mladé lidi z dětských domovů, pěstounské péče a ohrožených rodin tak, aby převzali zodpovědnost za svůj vlastní život

CENTRUM DON
SKM BOSCO

JAK JDE ŽIVOT...

Další pokračování ze života naší klientky

ZÁCHRANA ŽIVOTA

„Byl pochválen za zachování chladné hlavy a záchranu lidského života“

KDYŽ BUDETE POTŘEBOVAT, OBRAŤTE SE NA NÁS

Příběh s poučením

SLAVÍME 10 LET

Důležité mezníky naší práce rok po roku

ROZHOVOR

s naším významným podporovatelem

Interaktivní PDF

Úvodem

Milí čtenáři,
když jsme před deseti lety v Centru Don Bosco SKM začínali, povzbuzovali jsme se slovy, že naše práce bude mít smysl, pomůžeme-li alespoň jedinému člověku. Těch, kterým jsme měli tu čest nějak pomoci, je dnes mnohem víc. S velkou částí mladých lidí, kteří k nám jezdili do programů, jsme v kontaktu stále. Sdílíme s nimi jejich „výhry i prohry“. Vážíme si skutečnosti, že jsou ochotni nechat nás nahlédnout do jejich vlastního života. Musí toho překonat většinou mnohem víc, než jejich vrstevníci, ale nevzdávají to.

Máme se od nich co učit. Zároveň se sami snažíme pracovat na sobě tak, abychom jim byli schopni co nejlépe pomoci: jak po odborné, tak po lidské stránce. Chceme, aby věděli, že nám na nich záleží. A máme před sebou nedostizný vzor: sv. Jana Bosca, kterému nebylo jedno, že tolik chlapců končí na ulici. Všichni víme, že letos slavíme 200 let od jeho narození.

Když má někdo nějaké fyzické zranění, obvykle je to na něm vidět. Jeho okolí na tuto skutečnost bere ohled. Zranění na duši vidět není. Příběhy, se kterými se v tomto čísle setkáme, jsou příběhy lidí, které známe už dlouho. Možná si při jejich čtení uvědomíme, jak jsme na tom vlastně dobře.

Monika Peterková
ředitelka organizace, předsedkyně klubu

Obsah

(nadpisy fungují jako odkaz)

Úvodní slovo, obsah 2

Jak jde život 3

Co se u nás událo 6

10 let našeho Centra 8

Záchrana života (článek) 11

Rozhovor - Petr Poslušný 12

Když budete potřebovat,
obraťte se na nás! (článek) 13

Přání do dalšího desetiletí 14

Závěrečné slůvko 15

Podporují nás, info 16

Jak jde život...

„Zdál se mi sen. Ještě teď je ve mně ten pocit, který jsem měla: prudce mě v něm štípl štír. Zabíla jsem ho, ale jeho docela velká špička zůstala zabodnutá v mé ruce. Nebyl tu nikdo, kdo by mi pomohl. I když jsem umírala strachy, vytáhla jsem si ho nakonec sama. Ale neuměla jsem! Žiju!“

Z výpovědi Mirky

V jednom z prvních čísel jsem našim čtenářům před pár lety vyprávěla o Mirce. Sama se narodila matce v 15 letech a jako dospělá s ní musela udělat opakovanou bolestnou zkušenost, aby si uvědomila, že o ni matka nestojí. Matka byla lidsky nezralá a asi by se musel stát zázrak, aby se to změnilo. Stále střídala nevhodné partnery, topila se v dluzích. Nedochozelo jí, že za svůj život nese odpovědnost sama. Zato Mirka si dobře uvědomuje, že musí spoléhat sama na sebe a svého muže (a na naši podporu). Starala se příkladně o malou dcerušku Alžbětku, která se jí narodila předčasně. S jejím otcem žila nejdřív „na psí knížku“. Na svatbu v době, kdy jsem o ní psala, opravdu finančně neměli.

Řekla jsem si, že když bilancujeme, pokusím se napsat Vám něco o jejím životě dál. Na těchto řádcích možná lépe pochopíte, s čím se takový mladý člověk musí prát i v dalším životě.

Chtěli, aby jejich děti vyrůstaly v „normální rodině“. Ani jeden z nich ji totiž nezažil.

Jak je na tom tedy Mirka dnes? Je vdaná a se svým manželem už mají dcery dvě. Všimněte si, že píšu „manželem...“. Kdyby tu byla se mnou, jistě by na to slůvko byla hrdá. Je pro ni důležité. Když se jim mělo narodit druhé dítě, na skromnou svatbu našetřili a vzali se. Dokonce nás na svatbu pozvali. Chtěli, aby jejich děti vyrůstaly v „normální rodině“. Ani jeden z nich ji totiž nezažil.

Teď spolu žijí na malé vesnici blízko Pardubic v pronajatém domku. K pronájmu nám dopomohla jedna žena, která se nám snaží pomáhat a dala nám dobrý typ. Jsou tam moc spokojení. Mirka je s dětmi doma a její manžel jezdí do práce. Mirka má kam chodit na procházky

s dětmi, začala chovat slepice, které jim přilepšují vajíčky do jejich skromného jídelníčku. V rozpočtu musí vyjít s málem.

Z malé dcerky Alžbětky je dnes předškolačka a ukazuje se, že v souvislosti s jejím předčasným porodem se objevují větší a větší problémy v psychomotorickém vývoji, které mladí rodiče musí řešit. To vše se ale stále dá zvládnout.

Z některých pohádek známe příběhy princezen, které ve dne žijí normální život a v noci se dostávají do moci zlého čaroděje. V životě některých našich klientů mě toto přirovnání napadá. Jen zde nejsou žádní čarodějové, ale dohání je docela normálně vlastní minulost. U Mirky mě tento průměr napadá také.

To, co Mirka těžko zvládá, jsou její „noční můry“. Vrací se jí děsivé vzpomínky z dětství. I když nerada, vnímá, že minulost není možné vy-

těsnit. Naopak, čím víc se snaží tyto vzpomínky schovat „pod koberec“, tím víc ji doslova sráží na zem v situacích, kde s nimi nepočítá. Jako dítě zažívala příliš mnoho nebezpečných a nesrozumitelných situací, do kterých ji dostávali dospělí (zejména matka), kteří by jí měli chránit a poskytovat bezpečí. Zažívala hrubé násilí mezi matkou a jejími dalšími a dalšími partnery, násilí mezi opilými dospělými, kteří byli v rodině na návštěvě, sexuální scény, nekonečné a nepředvídatelné hádky. Znova a znova zažívala bezmoc. Mirka si kdysi myslela, že bude nejlépe, když na vše zapomene. Čím více se snažila toto vše ze vzpomínek vytěsnit, tím více jí to ohrožovalo. Přicházelo to k ní nejvíce ve formě panických stavů, kdy doslova fyzicky zažívala strach z toho, že nebude schopna nic ve svém životě ovládat. Tak, jak to zažívala coby malá.

**„Myslím, že na mně každý musí poznat, že jsem z děčáku“...
„jako bych to měla vypálené jako cejch na čele...“**

Tato situace se promítala i promítá do jejího každodenního života. Přestože je poměrně inteligentní, pracovitá i pohledná, nevěří si. „Myslím, že na mně každý musí poznat, že jsem z děčáku“... „jako bych to měla vypálené jako cejch na čele...“. Mirka to začínala řešit tím, že nevycháze-

la z domova, bála se jezdit veřejnou dopravou. Vyhýbala se lidem. Bála se jít i do obchodu na nákup. Zdálo se jí, že si tam všichni sousedé povídají jen o ní. Skončilo by to vážnou sociální fobií, kdyby nenašla odvahu o tom, co prožívá, mluvit. Alespoň s námi. Díky tomu jsme jí mohli pomoci ještě včas.

Teď už jí nedělá problém přijet za námi, zařídit si věci na úřadu. To bylo dřív nemožné. Má plno plánů: touží po tom, aby si našetřila na řidičák, chce si dodělat školu, rozvíjí své maminkovské vlohý. Také je konečně odhodlaná vydat se na pořádné vyšetření a případné léčení zubů. Má z něj také panický strach. Ten souvisí s tím, že v minulosti zažívala tolik ohrožujících situací, že na něco takového, jako je návštěva u lékaře, jí prostě nezbyla odvaha.

„V životě bych nevěřila, že to dětství může mít tak obrovský vliv!“, řekla mi nedávno. Uvědomuje si stále naléhavěji, že spolu se svým mužem chce svým vlastním dětem vytvořit bezpečné prostředí. Jiné, než ona zažívala sama. Také si sahá na skutečnost, že to „nejde samo“. Že na sobě musí stále pracovat. Díky její důvěře jsme schopni jí pomoci. Věřím, že z ní bude dobrá máma. A také vím, že když si ona sama začne víc věřit, což se nám společně daří, vyřeší pak mnohem snadněji i všechny problémy praktické.

Monika Peterková

Co se u nás událo

Oceňování dobrovolníků

1.12.2014 jsme se účastnili galavečera „**Oceňování nestátních neziskových organizací, společensky odpovědných firem a dobrovolníků pro rok 2014**“, který pořádala Koalice nevládek Pardubicka, o.s. ve spolupráci s Pardubickým krajem, Europe Direct a Rytmus Chrudim o.p.s.

Na večeru byli oceněni 3 naši dlouhodobí dobrovolníci **Jarmila Nováková, Pavel Hájek a Jan Šoltys**. Dále také společensky odpovědné firmy, které nás podporují: REALTIME TECHNOLOGIES s.r.o. Dolní Roveň, EXPERIA GROUP s.r.o. Pardubice a GAMA s.r.o. Pardubice.

Adventní koncert

Prostřednictvím adventního koncertu skupiny Oboroh dne 7. 12. 2014, jsme mohli poděkovat našim dobrodincům za další rok jejich přízně. Pánové z kapely nám představili zbrusu nové adventní CD s názvem „Znovu poprvé“. Atmosféra na koncertě i po něm byla přímo skvělá!

Výtěžek z akce a kostelní sbírky z téhož dne byla určena na podporu naší činnosti.

Maturitní plesy

Naši milí přátelé, Dáša a Pavel, byli 6. 2. 2015 slavnostně pasováni na maturanty. Potěšilo nás, že můžeme být „u toho“.

Plesy, které nás podpořily

V pátek 6. 2. 2015 se v Černé za Bory konal „Piksla ples“. Následující sobotu 7. 2. 2015 jsme byli již podruhé pozváni na Skautský ples do Proseče. Pořadatelé obou plesů se rozhodli věnovat výtěžek na naši činnost. Této podpory si upřímně vážíme a děkujeme za ni.

Pověření Královéhradeckého kraje

Na konci roku 2014 jsme podepsali Pověření Královéhradeckého kraje k zajištění dostupnosti poskytování sociální služby. Prakticky to znamená, že oficiálně můžeme doprovázet klienty i v tomto kraji.

Vzácná návštěva

Na konci března jsme měli tu čest přivítat u nás vzácnou návštěvu z Nadace Terezy Maxové. S paní Terezií Sverdlinovou, ředitelkou a paní Jiřinou Nachtmannovou, manažerkou pro provoz a granty, nás přijela navštívit i paní Tereza Maxová osobně. Nadace nám významně přispívá na naši činnost a tak se všechny tři milé ženy chtěly „zblízka“ s naší prací seznámit. Setkání proběhlo v neformální a velmi příjemné atmosféře. Velmi nás potěšil zájem paní Maxové i jejích kolegyně o konkrétní příběhy mladých lidí, které podporujeme. Tři z nich (jedna i se svými malými ratolestmi) dostali možnost se s naší milou návštěvou setkat osobně.

Důvody k radosti:

To, co nám dává sílu, jsou okamžiky, kdy naši klienti něco zvládnou. Uvádíme aspoň některé:

- Během roku 2014 získali tři naši klienti řidičské oprávnění, jeden byl přijat na uměleckou školu, další se probojoval do literární soutěže.
- Velkou radost máme z těch mladých lidí, kteří si našli práci na pracovní smlouvu.
- Přibývá těch, kteří si práci udrželi nebo dokonce získali smlouvu na dobu neurčitou.
- Z řady z nich se stali docela zodpovědní rodiče.
- S několika méně rozvážnými klienty jsme pracovali na oddlužení.

I přes jejich těžké osudy se jim v rámci možností daří. Podstatné je, že na sobě pracují dál.

10 let Centra Don Bosco

Začátek naší činnosti sahá až do roku 1995, kdy salesián a budoucí zakladatel projektu - Jiří Křemeček - připravoval první prázdninové pobyty pro děti z ústavní výchovy. Díky evropským fondům se spolu se svými kolegy těmto dětem v roce 2005 začal věnovat systematicky.

Společně se ohlédněme alespoň za některými momenty, které se v uplynulých deseti letech odehrály:

2005 Jiří Křemeček rozjel projekt „Na cestě do života - Salesiánský klub mládeže“. Zrealizovali jsme pilotní projekt Kurzy přípravy na život, zaměřený na přípravu dětí na odchod z ústavní výchovy. Začala nám pomáhat řada dobrovolníků, kteří se za tímto účelem společně setkávali.

Pro účely projektu bylo dokončeno multifunkční centrum a byl zahájen jeho provoz.

V listopadu se v něm uskutečnil historicky první Den pro dětské domovy, na kterém mimo jiné vystoupil i Vlasta Horváth (vítěz Superstar). Program

s drobnými obměnami kontinuálně pokračuje dodnes.

Kromě stávajících Kurzů přípravy na život startoval nový běh kurzů pro Pardubický kraj.

Naše klienty jsme stále více navštěvovali v jejich přirozeném prostředí.

V rámci projektu fungoval otevřený klub.

Začala fungovat „zelená linka“ – bezplatné telefonní spojení pro naše klienty.

Tým byl posílen o dalšího salesiána Martina Poláčka. Uspořádali jsme první Setkání pro absolventy – je určeno pro mladé lidi, kteří prošli našimi programy a teď už žijí svůj vlastní život. Byl otevřen Filmový klub - nabízený jak pro DD, tak pro veřejnost.

Uskutečnila se první Rada do života.

V létě jsme uspořádali tábor pro účastníky kurzů, který byl zaměřen na praktické dovednosti (návštěva ÚP, magistrátu, apod...).

Pravidelně začala fungovat skupinová arteterapie, kterou vedl Martin Poláček.

Spolu s klienty jsme natočili krátké dokumenty s představiteli zajímavých profesí, které jsme prezentovali na Dnech pro dětské domovy.

Někteří mladí lidé, kteří sami prošli Kurzy přípravy na život, začali pracovat jako dobrovolníci.

14. června měla v hradeckém kině Central premiéru autorská pohádka Potůček a Temné jezero knížete Vodomora. Natočil ji Pavel Nix, později vyšla společně s doprovodnými materiály na DVD. Vystupuje v ní přes 90 herců (včetně dětí z DD) a výtěžek z promítání a prodeje DVD byl věnován na naši podporu.

Stali jsme se členem KONEP (Koalice nevládek Pardubicka). ➡

Personálně se tým rozšířil o další odborné pracovníky.

Začali jsme poskytovat individuální terapii.

Do Dnů pro dětské domovy byla zařazena nová soutěžní hra Labyrint.

Vyšlo první číslo informačního Bulletinu, který je určen pro naše příznivce. ➡

Podepsali jsme první smlouvy o partnerství s dětskými domovy.

Změnili jsme název organizace: CENTRUM DON BOSCO Salesiánský klub mládeže. Stejně

tak i logo (na naše současné).

Tým posílil další salesián - Jiří „George“ Woclawek, který se zapojil do kurzů a Doprovázení. S jeho příchodem se více věnujeme nácviku pracovních dovedností prostřednictvím různých brigád.

V rámci projektu Mládež v akci jsme natočili 6 dokumentů o profesích, na kterých se naši mladí velmi výrazně podíleli. Filmy jsme pak prezentovali společně na Dnech pro dětské domovy. 🖱

S našimi programy jsme se přestěhovali do pro nás ekonomicky výhodnějších

prostor v 1. patře.

Čtyřem našim klientům jsme zprostředkovali letní placenou brigádu, na které byli doprovázeni a mohli získat cenné zpětné vazby.

Poprvé jsme se zúčastnili Burzy filantropie (úspěšně).

Spustili jsme program „Na vlastních nohou“.

Rozjeli jsme ve spolupráci s organizací MAVO projekt „Získej práci, co tě baví“, díky němuž řada klientů získala zaměstnání na řádnou pracovní smlouvu.

Od 1. ledna máme Doprovázení

zaregistrované jako sociální službu.

O našich kurzech natáčela Česká televize a v TV Noe jsme se účastnili diskusního pořadu o problematice našich klientů. 🖱

Uspěli jsme na Burze filantropie s projektem, který konkrétně velmi výrazně podpořil dva naše motivované klienty.

Založili jsme si FB stránku (facebook.com/dozivota). 🖱

Tři naši dobrovolníci byli oceněni na Galavečeru dobrovolníků v rámci Pardubického kraje.

Poprvé jsme uspořádali vánoční koncert skupiny Oboroh.

Prošli jsme úspěšně čtyřmi kontrolami a inspekcí.

Na Burze filantropie jsme pro naše klienty získali 4 kola pro jejich cesty do práce.

Záchrana života

„Peníze, nebo život“, tuto hlášku zná snad každý z nás. Je pro mě jakousi asociací s následujícím příběhem, který se před nedávnem přihodil našemu mladému příteli Ludkovi.

Luděk je již dospělý muž, který před několika lety prošel ústavní výchovou. Dodnes se doslova pere s nepřízní osudu (musel si najít místo, kde by zakotvil, udržet si zaměstnání, vyřešit dluhy, zabezpečit přítelkyni s dítětem), ale na rozdíl od některých jiných, kteří mají za sebou obdobnou minulost, má stále za naší spolupráce vůli všechny ty těžkosti a starosti řešit.

Před pár týdnů jsme měli společné setkání, kde jsme se opět pokusili posunout řešení jeho starostí, když se najednou rozpovídal, co se mu včera přihodilo...

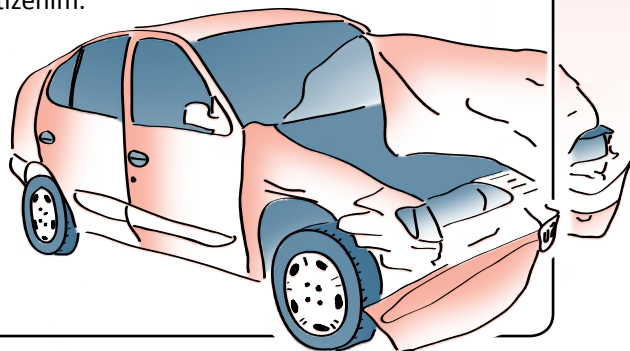
Navečer se vracel, jako obvykle, autem z práce. Je zvyklý jezdit po vedlejších silnicích přes vesnice, kudy už většinou téměř nikdo neprojíždí. Najednou si v jedné zatáčce rozsvítil dálková světla a všiml si vozidla mimo silnici. Bez velkého rozmýšlení zastavil a začal nastalou situaci řešit. Jak mi poměrně detailně popsal – vytáhl výstražný trojúhelník a umístil ho na vozovku, šel k nabouranému autu, zhasl světla, vypnul motor a zkontroloval životní funkce zraněného řidiče. Následně zavolal rychlou záchrannou službu. Za několik desítek minut, které strávil u zraněného se objevila záchranka, hasiči a policisté, kteří řešení situace převzali. Avšak tím pro něho jeho účast na záchrane neskončila. Musel ještě několik desítek minut zůstat na místě, byl s ním sepsán protokol o jeho svědectví. Taktéž byl pochválen za zachování chladné hlavy a záchranu lidského života.

Dokázal vyhodnotit krizovou situaci a zasáhnout i s vědomím, že to pro něho představovalo riziko.

Luděk pomalu končí vyprávění: „Ještě, že po mně nechtěli doklady k automobilu, protože mám momentálně nesprávné údaje v řidičáku a ještě stále neuhrazenou ekodaň...“. V tu chvíli jsem se, navzdory tomu, že má v nepořádku doklady, na což jsem později zareagovala, ze srdce zaradovala a nahlas jeho přístup ocenila. Nejen, že dokázal vyhodnotit krizovou situaci a zasáhnout, což by spousta lidí možná nevládla, ale učinil tak i s vědomím, že to pro něho představovalo riziko. Mohl by dostat peněžní sankce, což by pro něho bylo v jeho aktuální životní situaci dalším nepříjemným zatížením.

Toho si byl celou dobu vědom, a přesto ho to nezastavilo, aby pomohl člověku v nouzi a zachránil mu život. Z toho mála, co kdy sám dostal, hodně dal.

Anežka Moravcová

Představujeme

Petr Poslušný

- 46 let, generální ředitel
RealTime TECHNOLOGIES, s. r. o.
- Již několik let hlavním
podporovatelem CDB
- Otec tří dcer

Petře, odkud znáte naši organizaci?

Současnou ředitelku Moniku Peterkovou znám už dlouho. Díky ní jsem se dozvěděl o Vaší činnosti. Vnímám jsem úsilí lidí, kteří se v Centru Don Bosco snaží pomáhat znevýhodněným lidem, a rozhodl jsem se je podpořit. Vsadil jsem na kartu důvěry.

Co přesně dělá Vaše firma?

Co je pro to důležité?

Naše společnost Realtime TECHNOLOGIES byla založena v Irsku. Svou působnost velice rychle rozšířila do dalších zemí, jako je USA (Boston), Česká Republika (Pardubice), Slovensko (Bratislava) a Německo (zde prostřednictvím velice úzké spolupráce se společností Target v nádherném městě Paderborn).

Zakladatel společnosti, pan Patrick White, pracoval dlouhou dobu v manažerské pozici ve společnosti Intel. Pravděpodobně vnitřní volání a zajímavá nabídka společnosti Intel přimělo Patricka postavit se na vlastní nohy a začít svůj vlastní business. Tak začalo podnikání společnosti Realtime TECHNOLOGIES. Filozofie celé společnosti byla na světě: „služba“ = servis, „důvěra s vírou“ = trust a „růst, přizpůsobivost změnám“ = development.

Snažíme se být profesionálně úspěšní v oblasti výroby elektronických součástí a poskytovat následně jejich po-prodejní podporu. Na vrcholu těchto činností je vzdělávání právě v této oblasti: „Když učíš = učíš se“.

Myslíte, že tyto mladí lidé opravdu potřebují pomoc?

Když se mladí lidé začínají osamostatňovat a udělají chybu, mají většinou za zády své blízké. Tohle Vaši mladí nemají, Takže určitě podporu potřebují.

Kromě finanční podpory nás Vaše firma podporuje i tím, že někteří naši klienti u Vás měli příležitost pracovat brigádně – „na zkoušku“. Byla to pro ně cenná zkušenost, kterou využili v dalším životě. Jak jste to vnímali Vy ve firmě?

Byl jsem překvapen vstřícností našich zaměstnanců. Během brigády několika kluků z „děčáku“ jsem u našich pracovníků rozpoznal stejné emoce, jaké mají rodiče u vlastních dětí. Pozoroval jsem u nich přijetí, vstřícnost, porozumění. Celé to probíhalo naprosto přirozeně.

Co podle Vás děti z ústavní výchovy skutečně (ještě) potřebují?

No, řekl bych své rodiče... Ti však sami řadu věcí těžko zvládají... A tak je důležité, aby měli takového „anděla strážného“, který je má rád takové jací jsou, zajímá se o ně, něco je naučí a je připraven pomoci.

Poradil byste nám něco, na co bychom při práci neměli zapomenout?

Nejsem si jistý, zda může být „dobrá“ rada od někoho, kdo je mimo obor. Snad jen: i když to občas není lehké, neměli byste ztrácet víru a naději. To ale platí i v businessu.

Co byste vzkázal našim klientům?

V okamžiku, kdy rozpoznáte možnost létat, přestáváte být klienty!

Víme o Vás, že Vaše pracovní pozice s sebou nese velké nasazení. Do toho máte rodinu. Zbyde Vám někdy čas na Vaše zájmy? Kde si „dobijete baterky“?

Moje duše je asi tak trochu „bláznivá“ a sem tam se probouzí ve spacáku pod širým nebem hluboko v lese, na horách, na poušti, obvykle i s tělem. Jsem v úžasu nad krásou stvoření, krásou hudby a nad schopností lidí vytvářet a bohužel i bořit tento svět. Mám rád literaturu, poezii, filozofii, malířství. Jsem rád manžel a táta v mé rodině. A vděčen daru svobodného rozhodnutí, ve všem co mám, dostávám radost a sílu a jsem re-charged :-)

„Když budete potřebovat, obraťte se na nás!“

Tuhle větu si zapamatoval 27letý Petr, který se na nás vloni obrátil po 10 letech. Přicestoval do Pardubic za prací a hledal ubytování. Byl tak šťastný, že našel práci, že byl připraven spát třeba na nádraží. I když byl ze vzdálenějšího městečka a bydlení ještě neměl. Zahájili jsme s Petrem intenzivní spolupráci. Přestože dokázal Petr žít velmi skromně, nepřivezl si navíc ani korunu., Poslední peníze dal za vlak. Zapůjčili jsme mu tedy kolo na dojíždění do nového zaměstnání, pomohli najít ubytování, vybavili jsme ho základními potravinami. Jinak chodil všude pěšky, bál se jezdit v MHD načerno (naštěstí).

Přiznání

V práci se mu dařilo a tak nás překvapilo, když ji znenadání opustil a vrátil do původního města. Tušili jsme, že za tím něco je. Občas se ozval přes bezplatnou telefonickou linku. Mohl tak přijet i na víkendové setkání, kterému říkáme „Absolventi“. Zrovna jsme tehdy probírali téma dluhů. Petr přiznal, že řeší exekuci. Nevěděl si rady a tak dělal „mrtvého brouka“. Pochopila jsem najednou, že to je ten důvod, proč nemá stabilní práci. To by totiž zaměstnavatel potřeboval převod mzdy na jeho účet. Pak by mu ale finance okamžitě zabavil exekutor. Proto Petr pracoval pouze jako brigádník. Byl tak odsouzen do role štvance, kterého může v zaměstnání bez řádné smlouvy ledaskdo zneužívat.

Jak to vlastně celé vzniklo?

Bylo pro mne záhadou, proč se tento skromný poctivý muž tak zadlužil. Petr mi situaci objasnil: podepsal se jako ručitel kamarádovi ve smlouvě o půjčce krátce poté, co odešel z dětského domova. Protože dlužník neplatil, všechny závazky požadoval věřitel po něm.

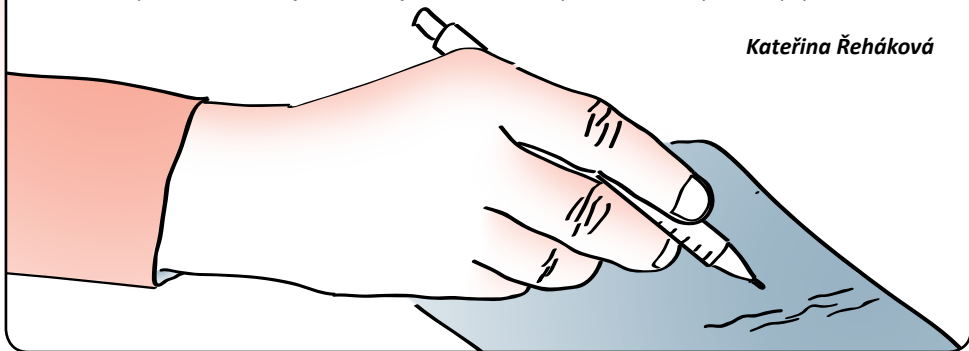
Jeden podpis a spousta starostí

Ve spolupráci s poradnou pro dlužníky jsme Petrovi dodávali odvalu, povzbuzovali jej v konkrétních krocích, aby se k dluhu postavil čelem. Byl nasměrován na právní poradnu. Na základě jejího doporučení začal intenzivně jednat s věřitelem i se skutečným dlužníkem. Než se mu podařilo exekuci odvrátit a zřídit si bankovní účet, chvíli to trvalo. Teď už má řádné zaměstnání podle svých představ. Přejme mu, aby mu vydrželo co nejdéle. Petr je pracovitý, věřím, že to zvládne.

Tentokrát příběh s dobrým koncem

Vytrvalost v jednání s poradnami, věřitelem, snaha o kontakt s dlužníkem, využití právnícké pomoci a aktivní přístup Petra ve spolupráci s námi přispěly k dobrému konci. Petr dnes až moc dobře ví, že jeden „nenápadný“ podpis může přinést hromadu potíží. Nedávno jsem od něj dostala děkovaný email. Sám by to vše prý nezvládl.

Kateřina Řeháková

Co byste popřáli našemu Centru k 10. narozeninám?

Petr Vaculík
provinciál Salesiánů v ČR 🖱

Aby pokračoval rozvoj, který pozorují poslední dva roky.
Aby se našli bratři salesiáni, ochotní sloužit mladým lidem v CDB.
Aby toto dílo na „periferii společnosti“ bylo znamením, že Bohu záleží na každém člověku.

Miluše Horská
místopředsedkyně Senátu 🖱

Činnost Vašeho centra, které významně následuje poslání Dona Bosca pozorují se zájmem a držím Vám palce. Váš přístup k těmto mladým lidem je skutečně příkladný. Přeji Vám nadále mnoho trpělivosti a úspěchů ve Vaší nelehké práci.

Marie Oktábcová
ředitelka nadačního fondu J&T 🖱

...co nejméně klientů, kteří by Vaši službu potřebovali, ale jelikož je to nonsens, tak další roky kvalitní profesionální práce s takovým lidským přesahem, jaký máte.

Zdeněk Švarc
dlouholetý klient CDB

Máte za sebou pěknou řádku spokojených mladých, které jste navedli na správnou cestu a připravili je na samostatný život. Bez Vás bychom to nezvládli. Ať se Vám daří i v dalších letech.

Pavel Šotola
radní Pardubického kraje 🖱

Vedení Centra Don Bosco i jeho pracovníkům a dobrovolníkům přeji hodně sil, elánu, moudrosti, a aby jejich veškeré konání naplňovalo poslání Dona Bosca a bylo nadějí a základem pro mladé lidi, kteří neměli do štěstí vyrůstat ve svých rodinách.

Petr Poslušný
ředitel RealTime Technologies 🖱

Přeji celému týmu mnoho odvahy a vytrvalé trpělivosti. Sílu k hledání cíle společného a těm kterým pomáháte, mnoho darů moudrosti a vůle ke smíření.

Jana Machová
ředitelka KONEP 🖱

Milé Centrum Don Bosco, ať Ti z mladých lidí, které doprovázíš na jejich cestě, vždy vyrostou poctiví, pracovití a čestní dospělí se svými radostmi, starostmi, velkými plány a spoustou energie je uskutečnit!

Marie Žáková
dobrovolnice

Kolektivnu pracovníků Centra Don Bosco děkuji za jejich obětavou práci pro děti z dětských domovů. Do budoucna jim přeji, aby se jim nadále dařilo v záslužné práci a našlo se více dobrovolníků, kteří by jim pomáhali.

Jakub Vávra
vedoucí VLO Přestavky 🖱

Přeju Vám, aby si Váš skvělý tým udržel svůj entusiasmus, stabilitu, profesionalitu a otevřená srdce. Kráčejte dál po nevyšlapaných stezkách a buďte inspirací a oporou nám pracovníkům v dětských domovech a místem jistoty a podpory pro Vaše / naše klienty.

Pavel Hájek
dobrovolník, klient CDB

Přeji Ti vše nejlepší do dalších kulatých narozenin. Doufám, že jich bude ještě mnoho. Hodně spokojených klientů, dobrovolníků, interních pracovníků a dalších lidí, kteří Ti pomáhají k růstu. Díky že jsi, protože si myslím, že Tě hodně lidí potřebuje.

Krásní lidé nepadají z nebe...

...Život sám o sobě, se všemi svými příležitostmi, které se nám každý den nabízejí, je moc krásný, ale představuje také výzvu (abychom nehledali jen to, co je nejsnazší). Tuto výzvu nepochopíme hned, ale uvědomujeme si jí den po dni.

Před časem jsem našel krátký článek od jedné autorky, která se zaměřuje na doprovázení v posledním období lidského života, na „umění stárnout“, na ty nejtěžší otázky. To, co jsem četl od Elisabeth Kübler Rossové, mi připadalo opravdu zajímavé.

Proto vám chci nabídnout jednu myšlenku, kterou naprosto sdílím, protože život mi ji potvrdil, život mi ji zvýraznil.

Elisabeth říká:

„NEJKRÁSNEJŠÍ LIDÉ, SE KTERÝMI JSEM SE SETKALA, JSOU TI, KTERÍ POZNALI PORÁŽKU, UTRPENÍ, BOJ, ZTRÁTU... A NAŠLI ZPŮSOB, JAK SE ODRAZIT ODE DNA. Tito lidé mají zvláštní CITLIVOST a VNÍMÁNÍ ŽIVOTA, které je naplňuje soucitem, pokorou a hlubokým milujícím neklidem. KRÁSNÍ LIDÉ SE PROSTĚ NEOBJEVUJÍ SAMI OD SEBE.“

Jsem o tom vážně přesvědčen. A zdůrazňuji tyto dvě věci, o kterých můžeme společně přemýšlet, kromě toho, co osloví každého z vás: „Našli způsob, jak se odrazit ode dna“ - protože někdy náš život dostane až do hlubin bolesti a samoty, ze kterých jde strach – a potom „KRÁSNÍ LIDÉ SE NEOBJEVUJÍ SAMI OD SEBE“ (teprve čas je uková ke zralosti).

*Z Pozdravu Hlavního představeného
dona Ángela F. Artime SDB č. 176*

Slovo závěrem

Mrzí nás, že nemůžeme Vám všem, kteří nás podporujete, poděkovat vždy osobně. Přesto nám řada z Vás pomáhá už léta a naprosto nezištně. Víme, že to není kvůli nám, ale proto, že chcete konkrétním způsobem **pomoci jedněm z nejpotřebnějších mladých lidí v naší zemi.** Záleží Vám na nich stejně, jako na nich záleželo spolupracovníkům sv. Jana Bosca už před léty. Vaše pomoc má nejrůznější podoby: pomoc s vařením, napečením buchet, finanční příspěvky, pomoc s propagací, úklidem, darování výtěžku z plesu, dobrovolnictví na akcích, odborné poradenství, pomoc s hledáním bydlení a práce, důvěra ve spolupráci, v neposlední řadě tak důležitá modlitba a křovina, co jsme tu ještě nevyjmenovali... Bez Vás bychom to prostě nedokázali! Děkujeme, že při nás stojíte.

Ujišťujeme Vás, že jsme Vám za tuto důvěru po celých 10 let vděční!

Tým CDB

Podporují nás

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Pro naše dárce jsme měli povolenou **veřejnou sbírku**, která bude ukončena ke dni **14. 5. 2015**. Po tomto datu není možné na účet, na který jste byli zvyklí, posílat finanční dary. O otevření nové sbírky Vás budeme včas informovat na webových stránkách. V případě Vašeho zájmu podpořit nás je možné domluvit se s námi osobně. Děkuje se za trpělivost a pochopení.

Cílem Bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM je **představovat aktivity, posílat i příběhy klientů této organizace. Veřejnosti chceme přiblížit problematiku odchodu mladých lidí z ústavní či pěstounské péče. Pokud jsme Vás zaujali a rádi byste se o našich aktivitách dozvíдали pravidelně, kontaktujte nás – budeme Vám zasílat náš Bulletin. Můžete nás pravidelně podporovat, rádi Vás budeme informovat o naší činnosti.**

bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM

informační občasník pobočného spolku CENTRUM DON BOSCO Salesiánský klub mládeže, který vychází dvakrát v roce (červen, prosinec).

Vydává: CENTRUM DON BOSCO SKM

Grafika, ilustrace: Vojtěch Peterka

Odpovědný redaktor: Iva Zdražilová

Tel: 774 545 013

E-mail: zdrazilova@dozivota.cz

Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

www.dozivota.cz

naceste@dozivota.cz

www.facebook.com/dozivota

